

Toezicht op grondrechten aan de Europese grenzen, het voorstel van de Europese Commissie: een begin van verandering of eerder een politiek schampschot?

Birte Schorpion*

De Europese Unie (EU) heeft de bevoegdheid om de voorwaarden vast te stellen voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen die legaal in een lidstaat verblijven.¹ De grondslag voor deze keuze – of zelfs noodzaak – is te vinden in de Schengenzone. Een gemeenschappelijke buitengrens en vrijheid van verkeer van personen binnen de landen die behoren tot Schengen vereist immers een collectief regelgevend kader over migranten, vluchtelingen en verzoekers van internationale bescherming eens die aan de Europese grenzen aankloppen of al binnen zijn.²

Het Europees wetgevend kader rond asiel en migratie, GEAS (Gemeenschappelijk Europees Asiel Systeem) ontstond in twee fasen. Van 1999 tot 2004 werden de criteria en instrumenten vastgesteld om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een internationale bescherming, de gemeenschappelijke minimumnormen voor opvang van asielzoekers, alsook de kwalificaties voor internationale bescherming en de aard van de verleende bescherming. Sinds 2007 verschoof de nadruk van minimumnormen naar een gemeenschappelijke asielprocedure op basis van

een uniforme beschermingsstatus.³ Sindsdien zijn er een reeks gestrande wetgevende initiatieven geweest om het GEAS te verbeteren.⁴ De polarisatie rond en politisering van het thema migratie, sinds de zogenoemde 'migratiecrisis' in 2015, leidde tot ongeziene spanningen binnen de Europese Raad. Griekenland en Italië sloegen meermaals een noodkreet voor hulp, terwijl de Visegrád-groep⁵ elke vorm van verplichte solidariteit blokkeerde – waarvoor Polen, Hongarije en Tsjechië zelfs veroordeeld werden door het Europees Hof van Justitie^{6,7}.

Er is een zogenaamde '*race to the bottom*', waarbij lidstaten de rechten van vluchtelingen, verzoekers van internationale bescherming en migranten zo beperkt mogelijk interpreteren en waarborgen – of zelfs schenden – hopende dat zij dan zullen doorreizen naar een ander land.⁸ Mensenrechtenschendingen aan de Europese grenzen zijn schering en inslag.⁹ In een rapport stelt het Comité voor migratie, vluchtelingen en ontheemden van de Parlementaire Assemblee van de Raad van Europa dat grensgeweld een integraal onderdeel is geworden van

* Birte Schorpion is beleidsmedewerkster bij de *Danish Refugee Council* en praktijkassistente bij de onderzoeksgroep Migratierecht van de UGent.

1 Artikelen 79 en 80 van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie (VWEU). De lidstaten behouden het recht vast te stellen hoeveel mensen ze willen toelaten die vanuit derde landen komen om werk te zoeken.

2 M. De Somer, 'Schengen and internal border control', in P. De Bruycker, M. De Somer and J. L. De Brouwer (eds.), *From Tampere 20 to Tampere 2.0: Towards a new European consensus on migration*, *European Policy Centre*, 2019, p. 119-130.

3 P. Boeles, M. den Heijer, G. Lodder and K. Wouters, *European Migration Law*, Cambridge, Intersentia, 2014, p. 3-45; Europees Parlement, *Asielbeleid*, 2020, p. 2, https://www.europarl.europa.eu/ftu/pdf/nl/FTU_4.2.2.pdf.

4 Ibid, p. 3-7.

5 De Visegrád-groep of Visegrád 4 (V4) is een alliantie van vier Centraal-Europese landen: Hongarije, Polen, Slowakije en Tsjechië.

6 Arrest van 2 april 2020, Commissie/Polen, Hongarij en Tsjechië, C 715/17, C718/17 en C719/17, ECLI:EU:C:2020:257.

7 L. Tsourdi, 'Solidarity in EU asylum policy: From an emergency-driven approach to the fair sharing of responsibility', in P. De Bruycker, M. De Somer and J. L. De Brouwer (eds.), *From Tampere 20 to Tampere 2.0: Towards a new European consensus on migration*, *European Policy Centre*, 2019, p. 85-90; Shoshane Fine, *All at sea: Europe's crisis of solidarity on migration*, *ECFR*, 14 oktober 2019, https://ecfr.eu/publication/all_at_sea_europes_crisis_of_solidarity_on_migration/.

8 Voorbeelden kunnen gevonden worden in ECRE's Weekly Bulletin: <https://www.ecre.org/media/ecre-weekly-bulletin/>.

9 International Organisatie voor Migratie (IOM), IOM roept op om pushbacks en geweld tegen migranten aan de EU buitengrenzen te stoppen, 10 februari 2021, <https://iom-nederland.nl/nieuws/iom-roept-op-om-pushbacks-en-geweld-tegen-migranten-aan-de-eu-buitengrenzen-te-stoppen>.

de grenscontroles van sommige lidstaten.¹⁰ Niet enkel ontzeggen lidstaten migranten en vluchtelingen vaak de mogelijkheid om asiel aan te vragen, ook worden zij niet beschermd tegen *refoulement* of collectieve uitzetting.¹¹ Migranten en vluchtelingen getuigen vaak over een onmenselijke en vernederende behandeling, diefstal, afpersing, vernietiging van persoonlijke spullen, fysiek misbruik, en willekeurige detentie.¹² Ngo's, nationale mensenrechteninstellingen en de VN-vluchtelingenorganisatie documenteerden al grensgeweld in verschillende gradaties door de autoriteiten in Bulgarije, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Italië, Kroatië, Malta, Polen, Roemenië, Slovenië en Spanje.¹³ Het Europese Grenswachtagentschap, Frontex, dat de bewaking van de buitengrenzen van de EU coördineert en ondersteunt, werd ook al herhaaldelijk beschuldigd van betrokkenheid bij onwettige operaties om te voorkomen dat migranten de EU bereiken.¹⁴ Ten slotte wordt er steeds meer gerapporteerd over zogenaemde 'opeenvolgende of keten-pushbacks': via een informele samenwerking tussen grenspolitie van verschillende lidstaten worden migranten, van

Italië of Oostenrijk, via Slovenië en Kroatië naar Bosnië-en-Herzegovina gedeporteerd – en dit zonder dat zij ooit een formele procedure konden starten, asiel hebben kunnen aanvragen, of voordien reeds in Bosnië zijn geweest.¹⁵ Rechtbanken in Slovenië¹⁶ en Italië¹⁷ oordeelden ook reeds dat deze keten-pushbacks onwettig zijn aangezien de mogelijkheid om asiel aan te vragen werd ontzegd en het risico op *refoulement* bij opeenvolgende pushbacks niet individueel werd beoordeeld. De rechtbanken kwamen tot deze beslissing ongeacht het bestaan van bilaterale terugkeerakkoorden. Om uit deze politieke impasse te komen heeft de Europese Commissie op 23 september 2020 een voorstel voor een nieuwe asiel- en migratiepact gepresenteerd.¹⁸ De verwachtingen voor dit nieuwe juridische kader waren torenhoog: er werd een nieuwe start beloofd op het gebied van migratie voor de EU, een poging om het vertrouwen te herstellen met een nieuwe balans tussen verantwoordelijkheid en solidariteit. Toch waren niet alle middenveldorganisaties, academici en lidstaten even enthousiast.¹⁹ Ze vonden de nieuwe regels rond solidariteit te complex en de effectieve werkbaarheid

- 10 Raad van Europe, Parlementaire Assemblee, Comité voor migratie, vluchtelingen en ontheemden, rapport 14909, 8 juni 2019, <https://pace.coe.int/pdf/ec639e4bd727c8e7e31aea23fd5379ffa820bb53326667a8259ffe25682ae848428feba12/doc.%2014909.pdf>.
- 11 Ibid; VN Vluchtelingenorganisatie, *UNHCR warns asylum under attack at Europe's borders, urges end to pushbacks and violence against refugees*, 28 januari 2021, <https://www.unhcr.org/news/press/2021/1/601121344/unhcr-warns-asylum-under-attack-europes-borders-urges-end-pushbacks-violence.html>.
- 12 De Danish Refugee Council maakt maandelijkse 'border monitoring snapshots' over gerapporteerde incidenten van geweld aan grens tussen Kroatië en Bosnië, data die wordt verzameld als onderdeel van de humanitaire operatie in Bosnië. Bijvoorbeeld in November 2020 rapporteerde 1128 personen een pushback te hebben ervaren, waarvan 80% diefstal, afpersing, vernietiging van persoonlijke spullen vermeldden, 57% beledigende of vernederende behandeling, 59% fysiek geweld of mishandeling, 22% willekeurige detentie en 8% weigering tot toegang tot de asielpcedure. <https://drc.ngo/our-work/where-we-work/europe/bosnia-and-herzegovina/>.
- 13 EU Fundamental Rights Agency (FRA), *Migration: fundamental rights issues at land borders*, 8 december 2020, p. 7 en 19, https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2020-land-borders-report_en.pdf; Refugee Rights Europe en EndPushbacks, *Pushbacks and Rights Violations at Europe's Borders. State of Play in 2020*, <https://endpushbacks.com/wp-content/uploads/2020/11/pushbacks-and-rights-violations-at-europes-borders.pdf>; Border Violence Monitoring Network en The Left in the European Parliament, *The black book of pushbacks*, 18 December 2020, <https://www.guengl.eu/issues/publications/black-book-of-pushbacks-volumes-i-ii/>
- 14 HRW, *EU: Probe Frontex Complicity in Border Abuses. Ensure Independent and Effective Investigation*, 9 november 2020, <https://www.hrw.org/news/2020/11/09/eu-probe-frontex-complicity-border-abuses>. Er lopen onderzoeken naar de Europese grenswacht bij het Europese Parlement, de Europese Ombudsdienst, de Europese fraudewaakhond (OLAF), van de laatste twee is de precieze draagwijdte van het onderzoek niet bekend.
- 15 Ylenia Gostoli, *Europe's chain of migrant expulsion, from Italy to Bosnia*, The New Humanitarian, 17 november 2020, <https://www.thenewhumanitarian.org/news-feature/2020/11/17/europe-italy-bosnia-slovenia-migration-pushbacks-expulsion>.
- 16 Een administratieve rechtbank in Slovenië oordeelde, op 17 juli 2020, dat de nationale politie een illegale collectieve uitzetting uitvoerde aangezien er geen gevolg werd gegeven aan herhaaldelijke verzoeken om internationale bescherming aan te vragen in Slovenië. Verder oordeelde het Hof ook dat de verzoeker van internationale bescherming geen rechtsbijstand kreeg en dat er geen verwijderingsbevel werd uitgevoerd voorafgaand aan zijn gedwongen uitzetting naar Kroatië. De individuele toetsing van het risico op *refoulement* werd tevens niet gerespecteerd.
- 17 Het Hof van Rome oordeelde, op 18 januari 2021, dat het terugname akkoord tussen Italië en Slovenië onwettig werd toegepast aangezien de asielzoekers een verzoek tot internationale bescherming wilden starten in Italië en dat het risico op *refoulement* bij een opeenvolgende pushback niet werd beoordeeld. Arrest: https://www.asgi.it/wp-content/uploads/2021/01/Tribunale-Roma_RG-564202020.pdf.
- 18 Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de regio's over een nieuw migratie- en asielpact, COM/2020/609 final (Mededeling Pact), https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:85ff8b4f-ff13-11ea-b44f-01aa75ed71a1.0019.02/DOC_1&format=PDF.
- 19 Joint Statement: *The Pact on Migration and Asylum: to provide a fresh start and avoid past mistakes, risky element need to be addressed and positive aspects need to be expended*, 6 oktober 2020, <https://www.ecre.org/the-pact-on-migration-and-asylum-to-provide-a-fresh-start-and-avoid-past-mistakes-risky-elements-need-to-be-addressed-and-positive-aspects-need-to-be-expanded/>. (Deze gezamenlijke verklaring werd door meer dan 90 middenveldorganisaties ondertekend.) P. De Bruycker, *The New Pact on Migration and Asylum: What it is not and what it could have been*, EU Immigration and Asylum Law and Policy, 15 december 2020, <https://emigrationlawblog.eu/the-new-pact-on-migration-and-asylum-what-it-is-not-and-what-it-could-have-been/>. Malta, Spanje, Italië en Griekenland hebben onder meer hun ongenoegen over het gebrek aan effectieve solidariteit geuit in een non-paper, die gepubliceerd werd op 26 november 2020, <http://www.astrid-online.it/static/upload/2511/251120-non-paper-pacto-migratorio.pdf>.

Artikel

ervan twijfelachtig. De *European Council on Refugees and Exiles* (ECRE), een van de meest gerespecteerde stemmen in het Europese migratiebeleid, stelde reeds voor de komst van het nieuw pact dat het probleem zich situeert in het niet correct uitvoeren van de bestaande regels.²⁰

Het voorgestelde asiel- en migratiepact bestaat uit zeven nieuwe (of herwerkte) verordeningen en richtlijnen. De nieuwe verordening tot invoering van een screening van onderdanen van derde landen aan de buitengrenzen (hierna: pre-entry screening verordening) zal in deze analyse verder besproken worden.²¹ De verordening wil onderdanen van derde landen onderwerpen aan een initiële screening, een nieuwe procedure, die zal plaatsvinden aan de Europese buitengrenzen of op het grondgebied.²² Derdelanders worden pas naar de passende daaropvolgende procedure, asiel of terugkeer, doorverwezen als ze voldoen aan drie voorwaarden: ze hebben de buitengrens onrechtmatig overschreden, ze hebben tijdens grenscontroles verzocht om internationale bescherming zonder aan de voorwaarden voor toegang tot het grondgebied te voldoen, en ze zijn ontscheept na een opsporings- en reddingsoperatie.²³ In deze verordening lijkt de Commissie in artikel 7 te erkennen dat de lidstaten de rechten van migranten, vluchtelingen en verzoekers van internationale bescherming beter moeten respecteren. Artikel 7 voert namelijk een toezichtmechanisme in dat erop moet toezien dat tijdens die nieuwe procedure grondrechten worden gerespecteerd.²⁴ Een toezichtmechanisme dat specifiek van toepassing

is op mensenrechtenschendingen aan de Europese buitengrenzen en tijdens de asielprocedure bestaat nog niet.²⁵ Ook niet in het Schengen *acquis* van de EU, waarvan de voorgestelde pre-entry screening verordening deel van zal uitmaken indien het effectief tot een akkoord komt tussen de Europese Commissie en het Europese Parlement. De Europese Commissie oordeelde immers dat de eerbiediging van grondrechten niet voldoende geïntegreerd is in het reeds bestaande Schengen evaluatie- en controlemechanisme.²⁶ Het toezichtmechanisme is daardoor een compleet nieuw voorstel dat volgens Eurocommissaris Ylva Johansson, mede beoogt de pushbacks, het geweld en de straffeloosheid aan de Europese grenzen te beëindigen.²⁷

Artikel 7 voorziet dat elke lidstaat een onafhankelijk toezichtmechanisme moet instellen dat waarborgt dat het unie- en internationaal recht, met inbegrip van het Handvest van de grondrechten, wordt nageleefd en dat beschuldigingen van niet-naleving worden behandeld. De *Danish Refugee Council*, en andere ngo's, hameren al lang op de noodzaak van een onafhankelijk en effectief toezichtmechanisme om mensenrechtenschendingen aan de Europese grenzen te voorkomen, monitoren en onderzoeken. En hoewel de Europese Commissie zijn inspiratie mogelijks haalde bij de aanbevelingen van ngo's en mensenrechtenorganisaties, zijn de volgende vier elementen noodzakelijk opdat het toezichtmechanisme effectief kan zijn: (1) een groter territoriaal toepassingsgebied, (2) garanties van uitvoering door of deelname van onafhankelijke instantie(s), (3) explicietere

20 Catherine Woollard, Weekly Editorial: Wishful Waiting: Four Reasons to Curb Our Impatience for the Pact, 17 juli 2020, <https://www.ecre.org/weekly-editorial-wishful-waiting-four-reasons-to-curb-our-impatience-for-the-pact>. Een uitzondering hierop is de Dublin verordening, die bepaalt welke lidstaat een verzoek tot internationale bescherming moet behandelen. ECRE heeft steeds geargumenteed dat hiervoor, bij uitzondering, een nieuw wettelijk kader vereist is.

21 Voorstel voor een Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een screening van onderdanen van derde landen aan de buitengrenzen en tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 en (EU) 2019/817 (pre-entry screening verordening), 29 september 2020.

22 Artikel 5 pre-entry screening verordening verduidelijkt dat lidstaten onderdanen van derde landen die op het grondgebied van de lidstaten worden aangetroffen kunnen onderwerpen aan een screening wanneer er geen aanwijzingen zijn dat zij op reguliere wijze een buitengrens hebben overschreden om het grondgebied van de lidstaten binnen te komen.

23 Artikel 1 pre-entry screening verordening.

24 Artikel 7 pre-entry screening verordening verduidelijkt dat het toezicht mechanisme enkel van toepassing is tijdens de screening en wanneer een persoon in bewaring wordt genomen. Artikel 3 en 5 van deze verordening leggen respectievelijk de voorwaarde uit voor een screening locatie aan de buitengrens en op het grondgebied.

25 Er zijn meer dan 80 controlemechanismen met een mensenrechtenopdracht onder de leiding van de VN, de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa, de Raad van Europa en de EU. Bestaande mechanismen kunnen nu reeds, als een onderdeel van hun mandaat, bepaalde mensenrechten schendingen die gebeuren aan Europese buitengrenzen onderzoeken. Bij het Universele Periodieke Onderzoek (Universal Periodic Review – UPR) wordt bijvoorbeeld de mensenrechtensituatie in een bepaalde VN-lidstaat onderzocht, en daarbij kan ook gekeken worden naar de rechten van migranten en vluchtelingen. VN-verdragsorganen kunnen nagaan hoe de rechten van migranten en vluchtelingen worden gerespecteerd. Of, het Europees Comité voor de Preventie van Foltering en Onmenselijke of Vernederende Behandeling of Bestrafing kan gevallen van extreem grensgeweld onderzoeken. Een nationale of regionale Ombudsdienst kan daarnaast ook een belangrijke rol spelen in de bescherming van mensenrechten, afhankelijk van hun mandaat, onafhankelijkheid en daadkracht.

26 Verslag van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement over de werking van het Schengenevaluatie- en toezichtmechanisme ingevolge artikel 22 van Verordening (EU) nr. 1053/2013 van de Raad Eerste meerjarig evaluatieprogramma (2015-2019), p. 18, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52020DC0779&qid=1607019243899>.

27 Speech Eurocommissaris Ylva Johansson bij de presentatie van het nieuwe pact in het Europese Parlement, 24 September 2020, https://multimedia.europarl.europa.eu/en/libe-new-pact-on-asylum-and-migration-debate-schinas-johansson-part-1_1195342-V_v (vanaf minuut 16).

Artikel

uitwerking van de nodige stappen zodra het toezichtmechanisme wordt ingelicht over mogelijke mensenrechtenschendingen en (4) concrete gevolgen voor de lidstaat bij de niet-implementatie van dit mechanisme of de niet-naleving van de aanbevelingen.²⁸ De vier elementen worden hieronder besproken.

Ten eerste moet het toepassingsgebied van het toezichtmechanisme groter worden. Het voorstel beperkt het toezichtmechanisme tot screeninglocatie en -procedure. Rapporten van ngo's, VN-organisaties en nationale mensenrechteninstellingen tonen nochtans aan dat de meerderheid van schendingen van grondrechten aan de grenzen gebeuren op andere locaties dan de officiële grensovergangen, politiekantoren of tijdens formele procedures.²⁹ Elke geografische of procedurele beperking van het toezichtmechanisme moet dus vermeden worden om blinde vlekken te voorkomen. De realiteit is daarnaast dat slachtoffers van pushbacks zich vaak aan de andere kant van de grens bevinden. Het is daarom cruciaal dat het toepassingsgebied van het onderzoek naar de niet-naleving van grondrechten niet beperkt is tot de lidstaat waaruit de persoon werd verwijderd. Relevante informatie verstrekt door internationale organisaties, ngo's, journalisten, Europese instellingen of agentschappen, namens slachtoffers, moet worden onderzocht ongeacht de locatie van het slachtoffer.

Ten tweede moet het toezichtmechanisme, om geloofwaardig en effectief te zijn, bestaan uit onafhankelijke instanties. De huidige bewoording van de verordening is te vaag. Het is niet nodig om nieuwe instanties op te richten: er bestaan nationale mensenrechteninstellingen, ombudsdiensten, ngo's en andere instanties waarvan de onafhankelijkheid gewaarborgd is.³⁰ Lidstaten moeten echter verplicht worden om onafhankelijke nationale autoriteiten en middenveldorganisaties deel te laten uitmaken van het toezichtmechanisme.

Ten derde moet de verordening verder uitwerken welke concrete stappen er ondernomen moeten worden indien er mogelijke mensenrechtenschendingen worden gerapporteerd. In eerste instantie moeten mogelijke getroffen personen informatie krijgen over het bestaan van

het toezichtmechanisme. Vervolgens moet er automatisch een effectief en transparant onderzoek van de gerapporteerde mensenrechten plaatsvinden. Dit is overigens reeds een vereiste in de rechtspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens, wanneer artikels 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (recht op leven en verbod op mensonwaardige behandeling) mogelijk geschonden zijn. Daarna moet het toezichtmechanisme toegang tot de rechter, voor een strafrechtelijke of administratieve procedure, verzekeren voor slachtoffers van grensgeweld of personen die geen asielaanvraag aanhangig konden maken.³¹ Rechtsbijstand moet tijdens de gehele procedure voorzien zijn.³² Het toezichtmechanisme moet tot slotte periodiek rapporteren over de mensenrechtenschendingen en aanbevelingen hieromtrent neerleggen bij de nationale overheden, alsook de Europese Commissie.

Ten vierde moeten lidstaten op het matje kunnen worden geroepen indien zij het werk van het toezichtmechanisme belemmeren, het mandaat niet respecteren of de aanbevelingen niet naleven. Lidstaten verlenen bijvoorbeeld soms geen toegang tot het grensgebied of locaties waar slachtoffers van pushbacks zich bevinden, of ze houden documenten achter die nodig zijn om beschuldigingen van grensgeweld te onderzoeken. Om een uitholling van het mandaat van het onafhankelijke toezichtmechanisme te waarborgen heeft het de voorkeur dat deze gefinancierd is met Europese middelen. Indien er een consistente rapportering is over schendingen van grondrechten door het toezichtmechanisme, is het de taak van de Europese Commissie om concrete acties te ondernemen, hetgeen mogelijk vertaald kan worden in het starten van een inbreukprocedure tegen de lidstaat. Respect voor het Europese asiel en Schengen *acquis*, inclusief mensenrechtengaranties die daarin zijn opgenomen, zou ten slotte een essentiële voorwaarde moeten zijn voor lidstaten om Europese financiering in deze domeinen te bekomen.

Het toezichtmechanisme, beschreven in artikel zeven uit de voorgestelde pre-entry screening verordening, legt de nadruk op fundamentele mensenrechten. Dat klinkt goed, ware het niet dat de EU-lidstaten reeds onder het Europese en internationale recht verplicht zijn grondrechten te eerbiedigen. Lidstaten

28 Bij de publicatie van het asiel- en migratiepact heeft de Danish Refugee Council, samen met 7 andere humanitaire en mensenrechten ngo's, gelijkaardige aanbevelingen gedeeld met Europarlementariërs, lidstaten en de Europese Commissie.

29 Zie voetnoten 9-15 voor voorbeelden.

30 De Principes van Parijs van de Verenigde Naties zijn de internationale minimumnormen voor effectieve, geloofwaardige nationale mensenrechten instellingen. Ze vereisen dat deze onafhankelijk zijn op het gebied van wetgeving, lidmaatschap, operaties, beleid en controle over middelen. Meer info: <https://nhri.ohchr.org/EN/AboutUs/Pages/ParisPrinciples.aspx>.

31 Artikel 14(3) Schengengrenscontrole verplicht dit reeds.

32 Ibid.

Artikel

hebben uiteraard het recht om hun grenzen te controleren, maar dit moet in alle omstandigheden gebeuren in overeenstemming met hun (mensen) rechtelijke verplichtingen. Het blijft daarom afwachten of lidstaten gaan instemmen met een mechanisme dat hun grensbeleid onder de loep neemt en monitort. De onderhandelingen voor de pre-entry screening verordening zijn alvast gestart in de Europese Raad en het Europese Parlement. De vier vermelde voorwaarden zijn cruciaal om ervoor te zorgen dat het toezichtmechanisme effectief

kan slagen in zijn doel: fundamentele rechten garanderen tijdens de nieuw voorgestelde procedure en het effectief beëindigen van pushbacks en andere mensenrechtenschendingen aan de Europese grenzen. De moeizame onderhandelingen bij vorige wetgevende initiatieven voor het GEAS doen vermoeden dat een afgezwakte variant van het toezichtmechanisme op zich al een politieke overwinning zou zijn. Maar het blijft afwachten of dit ook een zege kan worden in de strijd tegen mensenrechtenschendingen.